

Thứ Bảy, 7-3-2026. Năm A
Saturday, March-7-2026. Year A
Tuần 2 Mùa Chay

Lc 15:1-3, 11-32

Luke 15:1-3, 11-32

Khi nó từ chối vào nhà, cha nó đã đi ra năn nỉ nó (Lc 15,28)

We often read this familiar parable from the perspective of the younger son who leaves his father's house for a life of debauchery and finally comes to his senses and returns. We focus on the father's watchfulness and eager welcome of his wayward child, and we are comforted and encouraged by his compassion. But let's not miss the father's concern for his older son.

Remember, Jesus did not address this parable primarily to the many sinners who were hanging on his words. Rather, he spoke mainly to his critics, who may have been feeling indignant about the way he welcomed "sinners" (Luke 15:2). They also may have felt a twinge of bitterness as they heard this parable. The father's mercy toward this undeserving younger brother seemed unfair.

But that's precisely the point. God's grace isn't "fair" according to our standards of fairness! Like the father in the parable, our Father's lavish mercy isn't proportional to the gravity of the sin or the depth of the sinner's repentance. His grace is totally undeserved. It isn't about what we have done. It's about his generous and loving character.

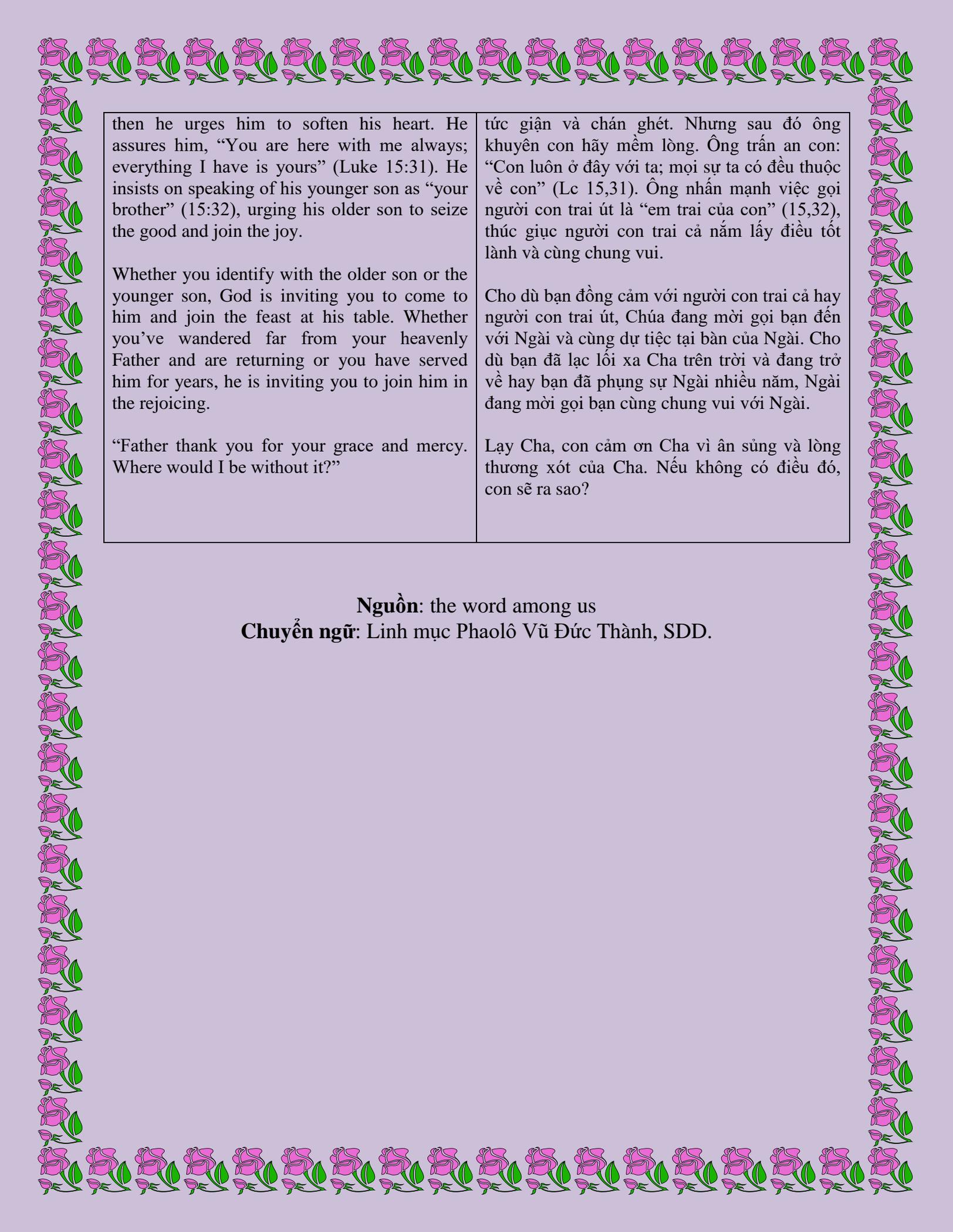
Look again at the father. Yes, he embraces his long-lost son and throws a party for him. But right away he notices his other son's absence and goes looking for him. He pleads with him to join the celebration. He listens patiently as the son expresses his anger and disgust. But

Chúng ta thường đọc dụ ngôn quen thuộc này từ góc nhìn của người con trai út, người đã rời bỏ nhà cha để sống đời sống trụy lạc và cuối cùng tỉnh ngộ trở về. Chúng ta tập trung vào sự quan tâm và chào đón nồng nhiệt của người cha dành cho đứa con lạc lối của mình, và chúng ta được an ủi và khích lệ bởi lòng thương xót của ông. Nhưng đừng bỏ qua mối quan tâm của người cha dành cho người con trai cả.

Hãy nhớ rằng, Chúa Giêsu không chủ yếu nói về dụ ngôn này với nhiều tội nhân đang chăm chú lắng nghe lời Ngài. Thay vào đó, Ngài chủ yếu nói với những người chỉ trích Ngài, những người có thể cảm thấy phẫn nộ về cách Ngài chào đón "tội nhân" (Lc 15,2). Họ cũng có thể cảm thấy một chút cay đắng khi nghe dụ ngôn này. Lòng thương xót của người cha đối với người em trai út không xứng đáng này dường như không công bằng.

Nhưng đó chính là điểm mấu chốt. Ân sủng của Chúa không "công bằng" theo tiêu chuẩn công bằng của chúng ta! Giống như người cha trong dụ ngôn, lòng thương xót dồi dào của Cha chúng ta không tỷ lệ thuận với mức độ nghiêm trọng của tội lỗi hay chiều sâu của sự ăn năn của người tội lỗi. Ân sủng của Ngài hoàn toàn không xứng đáng. Nó không phải về những gì chúng ta đã làm. Nó là về bản chất rộng lượng và yêu thương của Ngài.

Hãy nhìn lại người cha. Đúng vậy, ông ôm lấy người con trai thất lạc lâu năm và tổ chức một bữa tiệc cho con. Nhưng ngay lập tức ông nhận thấy sự vắng mặt của người con trai khác và đi tìm con. Ông nài nỉ con tham gia bữa tiệc. Ông kiên nhẫn lắng nghe khi người con bày tỏ sự

then he urges him to soften his heart. He assures him, “You are here with me always; everything I have is yours” (Luke 15:31). He insists on speaking of his younger son as “your brother” (15:32), urging his older son to seize the good and join the joy.

Whether you identify with the older son or the younger son, God is inviting you to come to him and join the feast at his table. Whether you’ve wandered far from your heavenly Father and are returning or you have served him for years, he is inviting you to join him in the rejoicing.

“Father thank you for your grace and mercy. Where would I be without it?”

tức giận và chán ghét. Nhưng sau đó ông khuyên con hãy mềm lòng. Ông trấn an con: “Con luôn ở đây với ta; mọi sự ta có đều thuộc về con” (Lc 15,31). Ông nhấn mạnh việc gọi người con trai út là “em trai của con” (15,32), thúc giục người con trai cả nắm lấy điều tốt lành và cùng chung vui.

Cho dù bạn đồng cảm với người con trai cả hay người con trai út, Chúa đang mời gọi bạn đến với Ngài và cùng dự tiệc tại bàn của Ngài. Cho dù bạn đã lạc lối xa Cha trên trời và đang trở về hay bạn đã phụng sự Ngài nhiều năm, Ngài đang mời gọi bạn cùng chung vui với Ngài.

Lạy Cha, con cảm ơn Cha vì ân sủng và lòng thương xót của Cha. Nếu không có điều đó, con sẽ ra sao?

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.